

Dragan Radovančević

PLAČ LATICA I HOROVA

Kad plačeš
Nebom te prate svici, stvari tako daleke
Da nam se priviđaju
kao staklaste bube.

Ko osvaja noć
Ostaće van dana,
A noćne su pesme ugarci,
Sinkopa pokopanog sunca
Koje nismo dali iz dlana da pobegne.

Svetlosti, mir će prvi nestati.
A posle tebe što dođe
Biće stvarnije od naših života.

Preporođeni, nismo oprani
I stari nas prate.
Dolijali smo svojim iskušenjima.

To što svetli na kugli od leda,
Nije rosa u obliku šestara
Ni magla, koja prepravlja konture.
Majski cvet je obećan
Svakom ko se seća trešnje u proleće.

*Lepe stvari umeju toliko da povrede
Da sam prestao da se divim.*

Ugašeni kraci repatica
Pevaju nad raskvašenim kosmosom.
Njihov britki ton još razumem:
Pustite mi pesmu kosmosa,
Pesmu lakog nastanka,
 lepog odlaska,
Pustite mi pesmu bez pesme!